A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2025. január 30.*

„Előzetes döntéshozatal – Energia – A földgáz belső piaca – 2009/73/EK irányelv – A 3. cikk (1) bekezdése – A tagállamok kötelezettségei a földgázipari vállalkozásokkal szemben – Fogyasztóvédelem – 40. és 41. cikk – A szabályozó hatóság hatáskörei – A felhasználókkal szembeni átláthatósági kötelezettségének a földgázipari vállalkozás általi megsértése – Az ugyanazon jogsértő magatartás miatt kiszabott szankciók halmozódása – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikke – A kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma – *Ne bis in idem* – A 52. cikk (1) bekezdése – Ezen alapjog gyakorlásának korlátozásai – Az arányosság elve”

A C-205/23. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunalul București (bukaresti törvényszék, Románia) a Bírósághoz 2023. március 28-án érkezett, 2023. február 24-i határozatával terjesztett elő

az **Engie România SA**

és

az **Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírájaként eljárva, N. Jääskinen, M. Gavalec és N. Piçarra (előadó) bírák,

főtanácsnok: A. Rantos,

hivatalvezető: R. Şereş tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2024. április 24-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: román.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Engie România SA képviseletében L. Chiurtu, N.-V. Dinu, R. Iancu, I. Katona és A. Radu avocați,

– az Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei képviseletében G.-S. Niculescu, A.-M. Riling, C. Vernea és A. Zorzoană, meghatalmazotti minőségben,

– a román kormány képviseletében R. Antonie, E. Gane, R. I. Hațieganu és A. Rotăreanu, meghatalmazotti minőségben,

– a görög kormány képviseletében K. Boskovits és C. Kokkosi, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében O. Beynet, L. Nicolae és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2024. július 11-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009. L 211., 94. o.; helyesbítés: HL 2015. L 167., 97. o.) 3. cikke (1) bekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 50. és 52. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az Engie România SA (a továbbiakban: Engie) földgázipari vállalkozás és az Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (nemzeti energiaszabályozó hatóság, Románia; a továbbiakban: ANRE) közötti, az ez utóbbi által kiállított, az Engie-nek felrótt szabálysértés megállapításáról és szankciók kiszabásáról szóló jegyzőkönyv tárgyában folyamatban lévőjogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az Alapjogi Charta

3 A Chartának „A kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma” című 50. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az [Európai] Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.”

4 A Charta „A jogok és elvek hatálya és értelmezése” című 52. cikke az (1) bekezdésében előírja:

„Az e Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az arányosság elvére figyelemmel, korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.”

A 2009/73 irányelv

5 A 2009/73 irányelv (48) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„Az irányelv középpontjában a fogyasztók érdekeinek kell állniuk, a szolgáltatás minőségének pedig a földgázvállalatok feladatainak központi elemét kell képeznie. A fogyasztók már meglévő jogait erősíteni és garantálni kell, és e jogoknak nagyobb átláthatóságot kell biztosítaniuk. A fogyasztóvédelemnek biztosítania kell, hogy a szélesebb értelemben vett közösségi fogyasztó részesüljön a versenyen alapuló piac előnyeiből. A fogyasztók jogait a tagállamoknak vagy – amennyiben egy tagállam úgy rendelkezett – a szabályozó hatóságoknak kell betartatniuk.”

6 Ezen irányelv 2. cikke szerint:

„Ezen irányelv alkalmazásában következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

[…]

25. »háztartási felhasználók«: azok a felhasználók, akik saját háztartásuk fogyasztása céljából vásárolnak földgázt;

[…]

27. »végső felhasználók«: azok a felhasználók, akik saját felhasználásra vásárolnak földgázt;

[…]”

7 Az említett irányelv „Közszolgáltatási kötelezettségek és fogyasztóvédelem” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok, intézményi szervezetükre építve és a szubszidiaritás elvét figyelembe véve, gondoskodnak arról, hogy a földgázipari vállalkozásokat ennek az irányelvnek az elvei szerint működtessék a (2) bekezdés sérelme nélkül, azzal a céllal, hogy versengő, biztonságos és környezeti szempontból fenntartható földgázpiac alakuljon ki, és nem alkalmaznak megkülönböztetést ezekkel a vállalkozásokkal szemben sem a jogok, sem a kötelezettségek tekintetében.

(2) A Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek teljes tiszteletben tartásával – különös tekintettel [az EUMSZ 106. cikkre] – a tagállamok a földgázágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek a biztonságra, az ellátás biztonságát is beleértve, az ellátás folyamatosságára, minőségére és árára, valamint a környezetvédelemre – beleértve az energiahatékonyságot, a megújuló energiaforrásokból származó energiákat és az éghajlat védelmét – vonatkoznak. […]

(3) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak a végső felhasználók védelmére és különösen megfelelő biztosítékokat nyújtanak a védelemre szoruló felhasználók védelmére. […] Magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítanak, különös tekintettel a szerződési feltételek átláthatóságára, az általános információkra és a vitarendezési eljárásokra. […] Az említett intézkedések – legalább a háztartási felhasználók esetében – magukban foglalják az I. mellékletben megállapított intézkedéseket.

[…]”

8 Ugyanezen irányelvnek „A szabályozó hatóság általános célkitűzései” című 40. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az ezen irányelvben meghatározott szabályozói feladatok végrehajtása során a szabályozó hatóság a 41. cikkben megállapított feladatai és hatáskörei keretében minden indokolt lépést megtesz a következő célkitűzések megvalósítása érdekében, adott esetben intenzív konzultációt folytatva a megfelelő, érintett nemzeti hatóságokkal, ideértve a versenyhivatalokat is, azok hatáskörének elvonása nélkül:

[…]

g) a felhasználók hasznának biztosítása a saját nemzeti piac hatékony működése, a tényleges verseny elősegítése és a fogyasztóvédelem biztosításának elősegítése révén;

[…]”

9 A 2009/73 irányelvnek „A szabályozó hatóság feladatai és hatáskörei” című 41. cikke az (1) és (4) bekezdésében a következőket írta elő:

„(1) A szabályozó hatóság feladatai a következők:

[…]

i) az átláthatóság – ideértve a nagykereskedelmi árak átláthatóságát – szintjének figyelemmel kísérése, és annak biztosítása, hogy a gázipari vállalkozások megfeleljenek az átláthatósági kötelezettségeknek;

[…]”

o) más hatáskörrel rendelkező hatóságokkal közösen hozzájárulás a fogyasztóvédelmi intézkedések, köztük az I. mellékletben szereplő intézkedések tényleges életbe léptetéséhez és betartatásához;

[…]

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozó hatóságok az (1), (3) és (6) bekezdésben említett feladatok gyors és hatékony végrehajtását lehetővé tevő hatáskörrel rendelkezzenek. E célból a szabályozó hatóság hatásköre legalább a következőkre terjed ki:

a) földgázipari vállalkozásokat kötelező határozatok kibocsátása;

b) a földgázpiacok működésével kapcsolatos vizsgálatok elvégzése, továbbá döntés a valóságos verseny elősegítéséhez és a piac megfelelő működéséhez szükséges és arányos intézkedésekről, és azok bevezetése. […];

[…]

d) hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabása azokra a földgázipari vállalkozásokra, amelyek nem teljesítik az ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket vagy a szabályozó hatóság vagy az Ügynökség vonatkozó, jogilag kötelező erejű határozatait, illetve ilyen szankciók kiszabására javaslattétel a hatáskörrel rendelkező bíróságoknak. […];

[…]”

10 Ezen irányelv „Fogyasztóvédelmi intézkedések” című I. mellékletének 1. pontja kimondja:

„A fogyasztóvédelemre vonatkozó közösségi szabályok […] sérelme nélkül a 3. cikkben említett intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a felhasználók[…]:

[…]

c) áttekinthető információt kapjanak az érvényes árakról és díjakról, valamint a gázszolgáltatásokhoz való hozzáférés és használat általános szerződési feltételeiről;

[…]”

A román jog

A 363/2007. sz. törvény

11 A 2007. december 21-i Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor (loi nº 363/2007 (a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni fellépésről és a szabályozás európai fogyasztóvédelmi jogszabályokkal való harmonizációról szóló 363/2007. sz. törvény, *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 2007. december 28-i 899. szám) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) (HL 2005. L 149., 22. o.) ülteti át a román jogba.

A 123/2012. sz. törvény

12 A 2012. július 10-i Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (a villamos energiáról és a földgázról szóló 123/2012. sz. törvény, *Monitorul Oficial al României*, 2012. július 16-i 485. szám, I. rész) alapügyben szereplő jogvitára alkalmazandó változata 143. cikke (1) bekezdésének k) pontja értelmében:

„A gázszolgáltató többek között köteles:

[…]

k) a végső felhasználókat átlátható módon tájékoztatni az alkalmazott árakról/díjszabásról, valamint az általa kínált szolgáltatásokhoz való hozzáférésnek és e szolgáltatások igénybevételének a feltételeiről.”

13 E törvény 194. cikkének (24a) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A következő magatartások a földgázágazatban folytatott tevékenységekre vonatkozó rendelkezések megsértésének minősülnek: […] a 143. cikk (1) bekezdése, a 144a. cikk és a 145. cikk (4) bekezdésének g) pontja szerinti kötelezettségek földgázpiaci szereplők általi elmulasztása.”

14 Az említett törvény 195. cikke (1) bekezdése 2. pontjának c) alpontja értelmében e szabálysértés 20 000 román lejtől (RON) 400 000 román lej (RON) (hozzávetőleg 4000-80 000 euró) összegig terjedő bírsággal büntetendő.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 Az Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (nemzeti fogyasztóvédelmi hatóság, Románia; a továbbiakban: ANPC) 2021. szeptember 14-én szabálysértést megállapító és szankciókat kiszabó jegyzőkönyvében a 363/2007. sz. törvény alapján azt rótta fel az Engie-nek, hogy gazdasági tevékenysége keretében megtévesztő és agresszív kereskedelmi gyakorlatokat folytatott. E jegyzőkönyben megállapította, hogy az Engie megtévesztette a fogyasztókat, mivel három hónap elteltével egyoldalúan értesítette őket az eredeti ajánlatban meghatározott ár módosításáról, holott az eredeti árnak tizenkét hónapig kellett volna érvényben maradnia.

16 Ugyanaznap hozott határozatával e hatóság az Engie-t e gyakorlatok abbahagyására, a tevékenységének e gyakorlatok megszüntetéséig tartó felfüggesztésére és a háztartási felhasználók számára szolgáltatott földgáz árának módosításától való tartózkodásra kötelezte.

17 2021. október 11-én az ANRE szabálysértést megállapító és szankciót kiszabó jegyzőkönyvet állított ki (a továbbiakban: az ANRE jegyzőkönyve). Ebben megállapította, hogy az Engie mint engedéllyel rendelkező földgázszolgáltató megsértette többek között a 2009/73 irányelvet a román jogba átültető 123/2012. sz. törvény 143. cikke (1) bekezdésének k) pontja szerinti átláthatósági kötelezettségét, és több, összesen 800 000 RON (hozzávetőleg 160 000 euró) összegű bírságot szabott ki vele szemben. E hatóság álláspontja szerint az Engie egyrészt szabálytalanságokat követett el egyes földgázajánlatok tartalmának meghatározásakor, másrészt nem tette kellően egyértelművé, hogy fenntartja a felhasználókkal kötött szerződésekben szereplő földgázellátási ár utólagos módosításának jogát.

18 Az ANRE ezért arra kötelezte az Engie-t, hogy értesítse az ANRE jegyzőkönyvében megjelölt tizenkét végső felhasználót arról, hogy fenntartja az általa a szerződés előzetes ajánlatában vállalt, rögzített földgázárat, és semmisítse meg az e felhasználóknak elküldött módosításokat. Az ANRE ezenkívül arra kötelezte az Engie-t, hogy jelölje meg az összes olyan végső felhasználót, aki elfogadta a szabványajánlatot az abban meghatározott időszakra érvényes, rögzített árral, és aki részére a szállított földgáz árának az említett időszak vége előtt történő felemeléséről utólagosan értesítést és módosításokat küldött, értesítse a felhasználókat az említett ajánlatokban vállalt rögzített földgázár fenntartásáról, és semmisítse meg e módosításokat.

19 Az Engie az ANRE jegyzőkönyvével szemben keresetet indított a Judecătoria Sectorului 4 București (bukaresti negyedik körzeti helyi bíróság, Románia) előtt. E bíróság 2022. március 14-i ítéletével a keresetet mint megalapozatlant elutasította.

20 Az Engie ezen ítélet ellen fellebbezést nyújtott be a Tribunalul Bucureștihez (bukaresti törvényszék), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

21 E bíróság először is azt kérdezi, hogy az ANRE megkövetelheti-e egy olyan földgázipari vállalkozástól, amelynek az őt terhelő átláthatósági kötelezettség fogyasztókkal szembeni megsértését rója fel, hogy a szabad árképzésnek – e bíróság szerint a 2009/73 irányelv 3. cikke (1) bekezdéséből eredő – elve alapján meghatározott piaci ártól eltérő árat alkalmazzon.

22 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi egyrészt azt, hogy bár mind az ANRE, mind az ANPC ugyanezt a tényállást állapította meg, az első hatóság azt a 123/2012. sz. törvény 143. cikke (1) bekezdésének k) pontjában előírt „átláthatósági kötelezettség megsértésének”, a második pedig a 363/2007. sz. törvény értelmében vett, „a fogyasztókkal szembeni megtévesztő és agresszív kereskedelmi gyakorlatnak” minősítette. Másrészt megállapítja, hogy mind az ANRE, mind pedig az ANPC külön jogi aktusokkal ugyanazt a helyreállítási kötelezettséget írta elő az Engie számára, nevezetesen azt, hogy térjen vissza a „2021. áprilisi szabványajánlatban” rögzített árhoz, amely jelentősen alacsonyabb volt a földgáz szabadpiaci vételáránál.

23 E bíróság így azt kéri a Bíróságtól, hogy a 363/2007. és a 123/2012. sz. törvény alkalmazásával összefüggésben értelmezze a Charta 50. cikkét, valamint 52. cikkének (1) és (3) bekezdését annak meghatározása érdekében, hogy alkalmazható-e az 50. cikk „az ugyanazon tényállás miatt különböző jogalapok alapján kiszabott kétszeres büntetés esetén”.

24 E körülmények között a Tribunalul București (bukaresti törvényszék) felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1) Az átláthatóság a gázszolgáltatókat a lakossági felhasználók vonatkozásában terhelő kötelezettségének állítólagos, a nemzeti szabályozásba átültetett és annak keretében szabálysértésnek (contravenția) minősített megszegése azzal a következménnyel is járhat-e a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság tekintetében, hogy az arra kötelezzen egy gázszolgáltatót, hogy a fogyasztókkal szemben hatóságilag szabályozott olyan árat alkalmazzon, amely nem veszi figyelembe a földgázpiaci árak szabad alakulásának a [2009/73 irányelv] 3. cikke (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel megállapított elvét?

2) A [Charta] [50]. cikkében foglalt [kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalma] indokolt korlátozásának tekinthető-e az, ha egy gázszolgáltatót két önálló, a szolgáltatóval szemben ugyanazokat az intézkedéseket előíró szabálysértési jegyzőkönyv elfogadásával (az intézkedéseket kiszabó közigazgatási jogi aktusok párhuzamos meghozatala) a fogyasztóvédelmi hatóság és az energiaágazatot szabályozó hatóság is szankcionál?

Tiszteletben tartja-e az arányosság elvét különböző hatóságok azonos tényállás alapján azonos intézkedéseket előíró határozatainak e halmozódása?”

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

25 A főtanácsnok indítványának 2024. július 11-i ismertetését követően az Engie a Bíróság Hivatalához 2024. augusztus 28-án benyújtott beadványában a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérte annak érdekében, hogy további jogi érveket terjeszthessen elő, amelyek álláspontja szerint döntő befolyással lehetnek a Charta 50. cikkének értelmezésére, és ezáltal szükségessé teszik az e rendelkezésre vonatkozó ítélkezési gyakorlatban megállapított értékelési kritériumok árnyalását.

26 Eljárási szabályzatának 83. cikke szerint a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél a Bíróság ítéletére nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

27 A jelen ügyben a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően megállapítja, hogy az Engie nem hivatkozik egyetlen olyan új tényre sem, amely döntő jelentőségű a Bíróság által a jelen ügyben meghozandó határozatra nézve. Egyébiránt a Bíróság úgy véli, hogy a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, és az említett ügyet nem olyan érv alapján kell eldönteni, amelyet nem vitattak meg előtte.

28 E körülmények között nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

Az elfogadhatóságról

29 Az ANRE és a román kormány arra hivatkozik, hogy az első kérdés elfogadhatatlan, mivel az olyan ténybeli értékeléseken alapul, amelyek nem felelnek meg az alapügyben szóban forgó helyzetnek. Az ANRE jegyzőkönyve ugyanis nem ír elő konkrét árat az Engie felhasználóinak földgázzal való ellátására, és nem is szankcionálja az Engie-t az alkalmazott ár miatt. Mindössze arra kötelezi, hogy állítsa vissza az átláthatósági kötelezettség felhasználóival szembeni állítólagos megsértése előtt alkalmazott gázellátási árat.

30 Az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatali eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az alapügy konkrét tényállásának a megállapítása és értékelése kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. A Bíróság kizárólag arra jogosult, hogy az előterjesztő bíróság által közölt ténybeli és jogi helyzetre alkalmazandó uniós jog értelmezéséről vagy érvényességéről határozzon annak érdekében, hogy e bíróság rendelkezésére bocsássa az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez hasznos elemeket. Ezért a Bíróság nem vonhatja kétségbe a tények azon értékelését, amelyeken az előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapul (lásd ebben az értelemben: 2017. december 20-i Schweppes ítélet, C-291/16, EU:C:2017:990, 21. és 22. pont).

31 Továbbá az uniós jogra vonatkozó előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jogi szabály kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (2020. április 2-i Coty Germany ítélelet, C-567/18, EU:C:2020:267, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Márpedig a jelen ügyben nem ez a helyzet. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből ugyanis kitűnik, hogy a 2009/73 irányelv értelmezni kért rendelkezései közvetlen kapcsolatban állnak az alapeljárással, amely a nemzeti szabályozó hatóság által valamely földgázipari vállalkozással szemben az ezen irányelvet a román jogba átültető nemzeti jogszabály alapján előírt intézkedésekre vonatkozik. E kérelem egyébként elegendő információt tartalmaz az első kérdés tartalmának megértéséhez, és ahhoz, hogy arra hasznos választ lehessen adni.

33 Ebből következik, hogy e kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

34 Első kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes, hogy amennyiben a nemzeti energiaszabályozó hatóság megállapítja, hogy a földgázszolgáltató e termék ellátási árának módosításakor nem teljesítette a felhasználóival szembeni átláthatósági kötelezettségét, arra kötelezze e szolgáltatót, hogy tartsa fenn az e felhasználókkal eredetileg kötött szerződésekben rögzített árat.

35 A 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok intézményi szervezetükre építve és a szubszidiaritás elvét figyelembe véve gondoskodnak arról, hogy a földgázipari vállalkozásokat ennek az irányelvnek az elvei szerint működtessék, azzal a céllal, hogy versengő, biztonságos és környezeti szempontból fenntartható földgázpiac alakuljon ki, és nem alkalmaznak hátrányos megkülönböztetést ezekkel a vállalkozásokkal szemben sem a jogok, sem a kötelezettségek tekintetében.

36 Bár a 2009/73 irányelv egyik rendelkezéséből sem következik kifejezetten, hogy a földgázellátás árát a kínálat és a kereslet alakulása alapján kell meghatározni, ez a követelmény magából az említett irányelv céljából és általános rendszeréből következik, amelynek célja, hogy a földgáz teljesen és ténylegesen nyitott és versengő belső piacát kialakítsa, ahol valamennyi fogyasztó

szabadon megválaszthatja szolgáltatóját, és ahol valamennyi szolgáltató szabadon nyújthatja szolgáltatásait a felhasználóknak (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 7-i ANODE-ítélet, C-121/15, EU:C:2016:637, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 Az említett irányelv 3. cikkének (2) bekezdése ugyanakkor lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a földgázágazatban működő vállalkozások számára „közszolgáltatási kötelezettségeket” írjanak elő többek között „az ellátás árára” vonatkozóan. Az ilyen intézkedéseket általános gazdasági érdekből kell előírni, és azokat világosan kell meghatározni, átláthatóaknak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, hogy az EUM-Szerződés vonatkozó rendelkezéseinek „teljes tiszteletben tartásával” – különös tekintettel e Szerződés 106. cikkére – biztosítsák az uniós földgázipari vállalkozások nemzeti fogyasztókhoz való egyenlő hozzáférését (lásd analógia útján: 2010. április 20-i Federutility és társai ítélet, C-265/08, EU:C:2010:205, 21. és 22. pont).

38 Ezenkívül a 2009/73 irányelv 3. cikkének (3) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak az ezen irányelv 2. cikkének 27. pontja értelmében vett végső felhasználók védelme és a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, különös tekintettel a szerződési feltételek átláthatóságára és az általános információkra. Az említett intézkedések – legalább az említett irányelv 2. cikkének 25. pontja értelmében vett háztartási felhasználók esetében – magukban foglalják az I. mellékletben megállapított intézkedéseket.

39 E melléklet 1. pontjának c) alpontja értelmében a 2009/73 irányelv 3. cikkében említett intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy a felhasználók áttekinthető információt kapjanak az érvényes árakról és díjakról, valamint a gázszolgáltatásokhoz való hozzáférés és használat általános szerződési feltételeiről annak érdekében, hogy a fogyasztóvédelem céljával összhangban gyakorolhassák különösen a szerződés felmondásához vagy a szolgáltatás árának megváltoztatásához való jogukat (lásd analógia útján: 2020. április 2-i Stadtwerke Neuwied ítélet, C-765/18, EU:C:2020:270, 29. pont).

40 A 2009/73 irányelv 41. cikke (1) bekezdésének i) és o) pontja e célból előírja, hogy a nemzeti szabályozó hatóság feladata annak biztosítása, hogy a földgázipari vállalkozások tiszteletben tartsák az átláthatósági kötelezettségeket, valamint az, hogy a többi illetékes hatósággal együttműködve hozzájáruljon a fogyasztóvédelmi intézkedések – köztük az ezen irányelv I. mellékletében meghatározott intézkedések – végrehajtásához és hatékonyságához.

41 A 2009/73 irányelv 40. cikkének g) pontjából továbbá az következik, hogy a nemzeti szabályozó hatóság az ezen irányelv 41. cikkében meghatározott feladatai és hatáskörei keretében köteles minden észszerű intézkedést megtenni annak biztosítása érdekében, hogy a felhasználók részesüljenek a nemzeti piacok hatékony működésének előnyeiből, és hozzájáruljon a fogyasztók védelmének biztosításához, akiknek érdekei az említett irányelv középpontjában állnak, amint azt az irányelv (48) preambulumbekezdése kimondja.

42 Végül a 2009/73 irányelv 41. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy a szabályozó hatóságok hatáskörének ki kell terjednie többek között a következőkre: a földgázipari vállalkozásokat kötelező határozatok kibocsátása (a) pont); a földgázpiacok működésével kapcsolatos vizsgálatok elvégzése, továbbá döntés a valóságos verseny elősegítéséhez és a piac megfelelő működéséhez szükséges és arányos intézkedésekről, és azok bevezetése (b) pont); valamint hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók kiszabása azokra a földgázipari vállalkozásokra, amelyek nem teljesítik az ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket (d) pont).

43 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az ANRE megállapította, hogy az Engie megsértette a 123/2012. sz. törvény 143. cikke (1) bekezdésének k) pontjában előírt átláthatósági kötelezettségét azáltal, hogy e társaság nem tájékoztatta megfelelően a felhasználókat arról, hogy egy „szabványajánlat” alapján a kezdeti tizenkét hónapos időszakban fenntarthatja a velük kötött szerződésekben szereplő földgázellátási ár módosításának lehetőségét. Következésképpen az ANRE egyrészt bírságot szabott ki az Engie-re, másrészt pedig korrekciós intézkedésként arra kötelezte, hogy ismét az eredeti szerződés keretében 2021 áprilisában rögzített árat alkalmazza.

44 Márpedig meg kell állapítani, hogy az ilyen intézkedések, amelyek kiválasztása – amint az a jelen ítélet 35. és 42. pontjából kitűnik – a tagállamok mérlegelési mozgásterébe tartozik, a 2009/73 irányelv 40. és 41. cikkének megfelelően a nemzeti szabályozó hatóságokra ruházott, a fogyasztókkal kötött szerződésekben foglalt feltételek átláthatóságának biztosítására irányuló előjogok gyakorlásába illeszkednek. Következésképpen ezen intézkedések a fogyasztóvédelem hatékonyságának biztosítására irányulnak.

45 Ezenkívül az eredeti gázellátási szerződésben rögzített ár visszaállítására vonatkozó intézkedés nem sérti a jelen ítélet 36. pontjában felidézett azon követelményt, hogy a földgázellátás árát a kereslet és a kínálat alakulása alapján határozzák meg. Ezzel az intézkedéssel ugyanis a nemzeti szabályozó hatóság nem a gázellátási szerződésekben szereplő ár rögzítése érdekében élt előjogaival, hanem arra kényszerítette a szolgáltatót, hogy e szerződésekben állítsa vissza azt az árat, amelyben a szolgáltató és az érintett felhasználó közös megegyezéssel megállapodott.

46 A fenti indokokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2009/73 irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, hogy amennyiben a nemzeti energiaszabályozó hatóság megállapítja, hogy a földgázszolgáltató e termék ellátási árának módosításakor nem teljesítette a felhasználóival szembeni átláthatósági kötelezettségét, arra kötelezze e szolgáltatót, hogy tartsa fenn az e felhasználókkal eredetileg kötött szerződésekben rögzített árat.

A második kérdésről

47 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 50. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a földgázszolgáltatóval szemben a 2009/73 irányelvet, illetve a 2005/29 irányelvet átültető különböző nemzeti jogszabályok alapján ugyanazon tényállás miatt két szankciót szabnak ki.

48 A Charta 50. cikke értelmében „[s]enki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték.” Ezen alapjog, amely a *ne bis in idem* elvének kifejeződése, tiltja a büntető jellegű eljárások és szankciók halmozását ugyanazon tényállás miatt ugyanazon személlyel szemben (lásd ebben az értelemben: 2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 25. pont; 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Először is, a Charta 50. cikke nem csupán azon eljárásokra és szankciókra korlátozódik, amelyeket a nemzeti jog „büntetőnek” minősít, hanem – a nemzeti jog által ilyennek való minősítéstől függetlenül – kiterjed mindazon eljárásokra és szankciókra, amelyeket a jogsértés jellege, vagy pedig az érintett személlyel szemben kiszabható szankció súlyossága miatt büntető jellegűnek kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202,

25. és 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E súlyosságot a vonatkozó rendelkezésekben előírt büntetési tétel felső határa alapján kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 14-i Volkswagen Group Italia és Volkswagen Aktiengesellschaft ítélet, C-27/22, EU:C:2023:663, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

50 A jogsértés jellegére vonatkozó szempontot illetően azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó szankció megtorlásra irányuló célt követ-e, függetelenül attól, hogy megelőzésre irányuló célt is követ-e. A büntetőjogi szankciók ugyanis a jellegüknél fogva egyaránt szolgálják a jogellenes magatartások megtorlását és megelőzését. Az olyan intézkedések azonban, amelyek az érintett jogsértéssel okozott kár megtérítésére korlátozódnak, nem büntetőjogi jellegűek (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 14-i Volkswagen Group Italia és Volkswagen Aktiengesellschaft ítélet, C-27/22, EU:C:2023:663, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 A jelen ügyben a jelen ítélet 16. és 43. pontjában hivatkozott intézkedések közül egyrészt úgy tűnik, hogy az a korrekciós intézkedés, amely arra kötelezi a szolgáltatót, hogy újra az eredeti szerződés keretében 2021 áprilisában rögzített árat alkalmazza, olyan intézkedésnek minősül, amely az előző pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében elsődlegesen a szóban forgó jogsértéssel okozott kár megtérítésére korlátozódik, aminek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

52 Másrészt, ami az ANPC és az ANRE által az Engie-re kiszabott pénzügyi szankciókat illeti, az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kiderül, hogy a 123/2012. sz. törvény 194. cikkének 24a. pontja és 195. cikke (1) bekezdése 2. pontjának c) alpontja értelmében az e törvény 143. cikke (1) bekezdésének k) pontjában előírt átláthatósági kötelezettség megsértése 20 000 és 400 000 RON közötti bírsággal sújtható. Ennek alapján és figyelembe véve az Engie terhére rótt különböző szabálysértéseket, az ANRE összesen 800 000 RON (hozzávetőleg 160 000 euró) összegű bírságot szabott ki vele szemben. A román kormány és az Engie írásbeli észrevételeiben továbbá pontosította, hogy az ANPC 150 000 RON (hozzávetőleg 30 000 euró) összegű bírságot szabott ki az Engie-vel szemben.

53 A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a rendelkezésére álló információk összessége, valamint az ANPC és az ANRE által az Engie-re alkalmazott releváns nemzeti rendelkezésekben előírt maximális összegek alapján e szankciók kellően súlyosak-e ahhoz, hogy „büntető jellegű szankcióknak” minősüljenek.

54 Másodsorban, a Charta 50. cikkének alkalmazása egy kettős feltételtől függ, vagyis egyrészt attól, hogy létezik egy korábbi jogerős határozat („bis” feltétel), másrészt pedig attól, hogy e határozat ugyanarra a tényállásra vonatkozik, amely a későbbi eljárások vagy határozatok tárgyát képezte („idem” feltétel) (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 28. pont).

55 Ami a „bis” feltételt illeti, ahhoz, hogy valamely bírósági határozatot úgy lehessen tekinteni, mint amely már jogerősen elbírálta a második eljárás tárgyát képező tényállást, nemcsak az szükséges, hogy e határozat az alkalmazandó nemzeti jogszabályok értelmében jogerőssé váljon, hanem az is, hogy azt az ügy érdemi elbírálását követően hozzák meg (2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ha létezik ilyen határozat, a Charta 50. cikke kizárja büntetőeljárás megindítását vagy folytatását ugyanazon tényállás alapján (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 14-i Volkswagen Group Italia és Volkswagen Aktiengesellschaft ítélet, C-27/22, EU:C:2023:663, 59. pont).

56 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokban szereplő információk arra utalnak, hogy az ANPC által az Engie-vel szemben kiszabott szankciót a román bíróságok előtt vitatták, és e hatóság hatáskörének hiánya miatt azt véglegesen megsemmisítették. Ha a kérdést előterjesztő bíróság megerősíti ezt, akkor az előző pontban vizsgált „bis” feltétel nem teljesül.

57 Abban az esetben viszont, ha a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítja meg, hogy a jelen ügyben teljesül a „bis” feltétel, meg kell jegyezni, hogy az „idem” feltétellel kapcsolatban magából a Charta 50. cikkének szövegéből következik, hogy az tiltja, hogy ugyanazon személyt ugyanazon bűncselekmény miatt többször eljárás alá vonják vagy szankcionálják. E tekintetben az érintett személy jogerős felmentését vagy felelősségének megállapítását megalapozó történeti tényállás, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő konkrét körülmények egészének azonossága minősül releváns szempontnak. Az ugyanazon jogsértés fennállásának megállapítása szempontjából a tényállás nemzeti jog szerinti jogi minősítése vagy a védett jogi érdek nem releváns, mivel a Charta 50. cikke által nyújtott védelem terjedelme nem változhat tagállamonként (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 31., 33, és 34. pont).

58 Mivel az „idem” feltétel a történeti tényállások azonosságát követeli meg, a Charta 50. cikke nem alkalmazható abban az esetben, ha a szóban forgó tényállások csupán hasonlóak. A történeti tényállás azonossága alatt ugyanis olyan konkrét körülmények összességét kell érteni, amelyek lényegében azonos eseményekből erednek, mivel ugyanaz az elkövető szerepel bennük, valamint időben és térben elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 36. és 37. pont).

59 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 22. pontjából kitűnik, a kérdést előterjesztő bíróság egyrészt úgy véli, hogy közigazgatási eljárást követően mind az ANRE, mind az ANPC ugyanazt a tényállást állapította meg, és az első hatóság azt a 123/2012. sz. törvény 143. cikke (1) bekezdésének k) pontjában előírt „átláthatósági kötelezettség megsértésének”, a második pedig a 363/2007. sz. törvény értelmében vett, „a fogyasztókkal szembeni megtévesztő és agresszív kereskedelmi gyakorlatnak” minősítette azt.

60 Harmadsorban, a Charta 50. cikkében biztosított, a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmára vonatkozó alapvető jog gyakorlásának korlátozása, és ennélfogva a büntetőeljárások vagy szankciók halmozása igazolható lehet a Charta 52. cikkének (1) bekezdése alapján. E bekezdés első mondatának megfelelően a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az említett bekezdés második mondata szerint az arányosság elvére figyelemmel korlátozásukra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.

61 Ami először is a Charta 50. cikkében biztosított alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartását illeti, e tartalmat főszabály szerint tiszteletben tartják, ha a nemzeti jog a különböző jogszabályok szerinti eljárások és szankciók halmozódása puszta lehetőségének előírására korlátozódik (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 43. pont). A jelen ügyben ez a helyzet, mivel az Engie-vel szemben kiszabott szankciókat a 2009/73 irányelvet, illetve a 2005/29 irányelvet átültető különböző nemzeti jogszabályok alapján fogadták el.

62 Ami másodszor az arányosság elvének tiszteletben tartását illeti, meg kell jegyezni, hogy ezen elv megköveteli, hogy a nemzeti szabályozásban előírt eljárások és szankciók halmozása ne haladja meg az e szabályozás által kitűzött jogszerű célok eléréséhez megfelelő és szükséges mértéket. Amennyiben több megfelelő intézkedés kínálkozik, a kevésbé kényszerítő intézkedéshez kell folyamodni, és az általa okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő célokhoz képest (2018. március 20-i Menci ítélet, C-524/15, EU:C:2018:197, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

63 A szankciók halmozása azonban igazolható azzal, hogy az e két különböző hatóság által indított eljárások egymást kiegészítő célokat követnek, amelyek ugyanazon jogsértő magatartás különböző vetületeire irányulnak. A hatóságok ugyanis jogszerűen választhatnak az egyes társadalomra káros magatartásokra adott kiegészítő jogi válaszokat, amelyek a szóban forgó társadalmi probléma különböző vetületeinek kezelése érdekében különböző, összefüggő egészet alkotó eljárások révén valósulnak meg, feltéve, hogy ezek a kombinált jogi válaszok nem jelentenek túlzott terhet az érintett személy számára (lásd ebben az értelemben: 2022. március 22-i bpost ítélet C-117/20, EU:C:2022:202, 49. és 50. pont).

64 Amint arra a jelen ítélet 38–41. pontja emlékeztet, a fogyasztókkal kötött szerződések feltételeinek átláthatóságára vonatkozó azon intézkedések, amelyeket a nemzeti szabályozó hatóságok a 2009/73 irányelvnek megfelelően elfogadhatnak, a fogyasztóvédelem hatékonyságának biztosítására irányulnak. Következésképpen, amint arra a jelen ítélet 36. pontja emlékeztet, az említett intézkedések biztosítják a földgáz teljesen és ténylegesen nyitott, versengő belső piacának kialakítását, ahol ezen átláthatóságnak köszönhetően valamennyi fogyasztó szabadon megválaszthatja szolgáltatóját.

65 Ezen irányelv I. mellékletének 1. pontjából ugyanakkor az következik, hogy ezek az intézkedések nem érintik a fogyasztóvédelemre vonatkozó uniós jogszabályokat. Így a tagállamok szankcionálhatják egyrészt a földgázpiac liberalizálására irányuló ágazati jogszabályok, másrészt pedig a 2005/29 irányelvben említett, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó szabályok megsértését annak érdekében, hogy magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítsanak ezen ágazatban (lásd analógia útján: 2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 47. pont).

66 Az eljárások és a szankciók ilyen halmozása szükségességének meghatározásakor azt kell értékelni, hogy léteznek-e olyan világos és pontos szabályok, amelyek lehetővé teszik, hogy előre lehessen látni, hogy mely cselekmények és mulasztások vonhatják maguk után az eljárások és a szankciók ilyen halmozását, valamint a különböző hatóságok közötti koordinációt; azt, hogy a két eljárást kellően összehangoltan és egymáshoz képest viszonylag rövid időn belül folytatták-e le, valamint az időben első eljárás során esetleg kiszabott szankciót figyelembe vették-e a második szankció kiszabásakor, oly módon, hogy az érintett személy számára az ilyen halmozódásból fakadó terhek a szigorúan szükséges mértékre korlátozódtak-e, és a kiszabott szankciók összessége megfelel az elkövetett jogsértések súlyának (2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 51. pont).

67 Amint arra a főtanácsnok indítványának 49. pontjában rámutatott, nem szokatlan, hogy egy, az energiatermelési vagy -elosztási piacon tevékenykedő vállalkozásnak eltérő vagy egymást kiegészítő célokat szolgáló különböző ágazati szabályoknak kell megfelelnie, és adott esetben ugyanazon magatartás miatt ezen ágazati jogszabályok alapján különböző szankciókkal szembesülhet.

68 A jelen ügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratok bizonyítékot tartalmaznak az alapügyben indult két közigazgatási eljárás, valamint az ezen eljárások (amelyek közül az egyik az energiaügy területére, a másik pedig a fogyasztóvédelem területére vonatkozó ágazati jogszabály alapján indult) végén hozott határozatok közötti szoros időbeli kapcsolatra, továbbá az érintett hatóságok közötti együttműködésre és információcserére, amelynek vizsgálata azonban a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

69 A fenti indokok összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 50. cikkét az 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha a földgázszolgáltatóval szemben a 2009/73 irányelvet, illetve a 2005/29 irányelvet átültető különböző nemzeti jogszabályok alapján „ugyanazon tényállás miatt” két olyan szankciót szabnak ki, amelyeket „büntető jellegű szankciónak” kell minősíteni, feltéve hogy:

– léteznek olyan világos és pontos szabályok, amelyek révén előre látható, hogy mely cselekmények és mulasztások vonhatják maguk után az eljárások és a szankciók halmozódását, és amelyek biztosítják a két illetékes hatóság közötti koordinációt;

– a két érintett eljárást kellően összehangoltan és rövid időn belül lefolytatták, és

– a kiszabott szankciók összessége megfelel a jogsértések súlyának.

A költségekről

70 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) és (3) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal nem ellentétes, hogy amennyiben a nemzeti energiaszabályozó hatóság megállapítja, hogy a földgázszolgáltató e termék ellátási árának módosításakor nem teljesítette a felhasználóival szembeni átláthatósági kötelezettségét, arra kötelezze e szolgáltatót, hogy tartsa fenn az e felhasználókkal eredetileg kötött szerződésekben rögzített árat.

2) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikkét az 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

azzal nem ellentétes, ha a földgázszolgáltatóval szemben a 2009/73 irányelvet, illetve a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen

kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet („Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról”) átültető különböző nemzeti jogszabályok alapján „ugyanazon tényállás miatt” két olyan szankciót szabnak ki, amelyeket „büntető jellegű szankciónak” kell minősíteni, feltéve hogy:

– **léteznek olyan világos és pontos szabályok, amelyek révén előre látható, hogy mely cselekmények és mulasztások vonhatják maguk után az eljárások és a szankciók halmozódását, és amelyek biztosítják a két illetékes hatóság közötti koordinációt;**

– **a két érintett eljárást kellően összehangoltan és rövid időn belül lefolytatták, és**

– **a kiszabott szankciók összessége megfelel a jogsértések súlyának.**

Aláírások